

Дар чорсӯи зиндагӣ
СУХБАТИ САРИ РОХ

Рӯзи истирохат бо максоди аёдати шиноси деринаам, ки дар осоишгоҳи машхури «Бахористон» истирохат мекард, озими рох шудам. Дар кабулгоҳ гуфтанд, ки дӯсти ман дар бинои 3-юми осоишгоҳ мебошад. Ба дохили бино даромадам, ки навбатдори бино – духтари зебои ситорагарме маро истикбол намуд.

- Чи хизмат, ако? – гуён ба ман муроҷиат намуд. Ман номи дӯстамро ба забон гирифтам. Духтараки навбатдор аз монитори компютераш зуд манзили истикомати дӯстамро пайдо карда, гуфт: - Ба ошонаи панҷум бароед, дӯстатон дар ҳамон ҷост.

Ман аз лифт парҳез карда, охиста-охиста тавассути зинапоя ба ошонаи панҷум баромадам. Дари хуљаи дӯстамро кӯфтам. Касе ҷавоб наод. «Шояд ба берун баромадагист» фикр кардам ва ба тарафи толори истирохатӣ равон гаштам. Дар толори дамгирӣ ду нафар бону бо ҳам гарму ҷӯшон сухбат доштанд. Пас аз салом ба курсии мулоими рӯ ба рӯи он бонухи нишаста, бо онҳо салом додам. Онҳо низ бо чехраи кушод ба саломам ҷавоб доданд. Пас аз муддате сухбати мо бо онҳо ба вукӯъ пайваست. Маълум шуд, ки онҳо аз Бадахшон, аниқтараш аз шаҳри Хоруг барои истирохат ба «Бахористон» омадаанд.

- Ман Бахтибегим Орифова, истикоматкунандаи шаҳри Хоруг ҳастам. Шаш рӯз боз инҷониб дар ин осоишгоҳ истирохат дорам. Манзили макони осоишгоҳ бароям ҳеле писанд омад. Шароиташ ҳеле хуб. Ҳеле миннатдорам. Шаш фарзандро ба воя расонидаам. Шукри даврони истиклолият, шукри Пешвои миллат мекунем, ки барои мо чунин шароитхоро муҳайё намудаанд. Шукр давлатамон тинҷу осоишта, зиндагиамон рӯз аз рӯз хубтару беҳтар мешавад. Ба наздики Асосгузори сулҳу ваҳдати миллии-Пешвои миллат, Президенти Љумхурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Бадахшон, дар шаҳри Хоруг сафари қорӣ доштанд. Ба камбудихи ҷойдоштаи қорбарии роҳбарони вилоят баҳои сазовор доданд. Мана тағйироти қадри ҳама шуд. Акнун инҳо бояд ҳудро нишон диҳанд, ки ба давлату халқ чӣ ҳел содиқона бояд хизмат қард. Яроку аслиҳаи гайриқонуний ва маводи муҳаддир ба гайр аз қулфату ҳатр дигар қиз надорад. Ин ҳама дар Бадахшон аз тарафи давлати ҳамаҷа ворид меқардад, ки ба сари мардум қулфату ранҷу ҳатрҳои зиёд меорад. Ман ҳамаҷа модар ин амалро саҳт маҳкум менамоям. Имрӯз бо шарофати сиёсати ҳирадмандонаи Пешвои миллат Бадахшон ба як ғӯшаи зебову нотақрор табдил меёбад. Дар Хоруг қорҳои ободонию созандагӣ дар авҷ аст. Инро нодида гирифтани баъзе ашхос моро саҳт ба қазаб меорад. Ман модар ҳастам. Бояд ҳамаҷа як шаҳрванд аз ин давлату аз ин Сарвари давлат ифтиҳор қунад. Амну осоиштагиро қун гавҳараки қашм ниғаҳ дорад. Ин аст, тамабно ма, як модари даврион соҳибистиклолият, – гуфт дар сухбат ин зани покизасиришти бадахшонӣ.

Ҳини сухбат бонуи дигар Сайлигул Гарибмамадова, ки низ соқини марқазии Вилояти Мухтори Қӯҳистони Бадахшон аст, қанд ибрози андеша намуда, аз ҷумла зикр дошт, ки бори дуюм аст ба «Бахористон» меояд ва ин рафту омадҳо ҳама аз вазъии орому осоиштаи кишвар буда, аз баланд рафтани сатҳи зиндагӣ мебошад. Мавсуф низ аз доштани силоҳи гайриқонуний, аз сарқашии баъзе аз ҷавонҳо ҳусусан яке аз сардорони ғурӯҳҳои муташаққили ҷиноятии шаҳри Хоруг Толиб Айёмбеков ва қанде дигар аз қунин ашхос аз хизмати ҳарбӣ, ноором қардани вазъии ҷомеа, одобу ахлоқи ношоистаи онҳо изҳори ниғаронӣ намуда, аз таассуроти неқаш аз сафарҳои Пешвои миллат ба Бадахшон

ибрози андеша кард.

Дар ин асно ба толори истирокатӣ бонуи сеюм даромада омад. Оина Зулфова, ки хамрохи бонувони хамсухбатамон якҷоя истирокат мекард нав аз табобати навбатӣ баргашт, ба хамрохонаш мурулӣат намуд.

- Акнун навбати Шумост.

Аз сухбати бонувони иродатманди бадахшонӣ, ки чанд муддат аснои интизории дӯстам ба ман муяссар шуд, бисёр нуктаҳо бароям равшан гардид. Аз ҷумла, аз нигоҳдории яроқи оташфишон, гардиши ғайриконунии маводи муҳаддир ва ноором кардани вазъи ҷомеа аз тарафи ғуруҳҳои муташаккили ҷинойткор, ки мақсади нопоку зишт нисбати сиёсати имрӯзаи давлату ҳукумат доранд ва бо ин роҳи таҳрибкорӣ меҷаҳонд мардуми оддиро ғумроҳ кунанд, саҳт маҳкум намуданд. Мардуми сарбаланди бадахшонӣ дар даврони истиклолият ба рушди воқеии тамоми ҷаҳаҳо ноил гардида, дар партави сиёсати фардосози Асосгузори сулҳу ваҳдати миллат-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон машғули қору пайқори созанда ва зиндагии арзанда мебошанд. Чехраҳои гарму сухбати ширини бонувон ғувоҳи он буданд, ки ҳамаҷу модар онҳо шукронаи даврони соҳибхушӣро мекунанд ва дар таҳкими сулҳу аминият ва бунёдқорихо ҷидду ҷадали соҳит доранд.

Дар ин асно аз роҳрав дӯстам оғуш қушода ба тараф омад. Мо ҳолу аҳвол пурида, бо се бонуи хушбаҳти бадахшонӣ, ки дар як ғӯшаи биҳиштоси Тоҷикистони соҳибистиклол бо хотири ҷамаъу шукронаи давлату Сарвари хирадманд фароғат доранд, самимона ҳудохуфизӣ намудам.

- Албатта, ба Бадахшон, ба Хоруг биёед! – хини хайрухуш ҳар се баробар моро ба Бадахшон ба меҳмонӣ даъват намуданд.

Илҳом Раҳим Мадализода, узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон